

[Himmelstrup.]

dette lovforslag til behandling lang tid før. To dage inden rigsdagen skal hjem på juleferie, kan det virkelig ikke nytte at gennemføre et forslag, der helt ændrer de forudsætninger, hvorunder vi har ført de pengepolitiske diskussioner i dette efterår. Det må jeg fremhæve overfor det ærede medlem. Det gør mig ondt, fordi jeg i mange henseender ikke er uenig med det ærede medlem i hans synspunkt. Jeg ønskede i hvert fald forslaget belyst meget indgående; men det er muligheden for dette, det ærede medlem ved sin tilrettelægning af hele denne sag har forsømt.

Første næstformand (Arnth Jensen): Ordføreren for forslagsstillerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Møller): Det ærede medlem hr. Himmelstrup gjorde nogle bemærkninger om, at dette forslag først er kommet til behandling to dage før rigsdagen sendes hjem på juleferie. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hos formanden kan få at vide, hvad der er baggrunden for, at man sætter et sådant lovforslag så sent til forhandling.

Jeg vil dernæst gøre den bemærkning til det ærede medlem, at det er nu ganske åbenbart, at en udvalgsbehandling ikke kunne have rokket det ærede medlems opfattelse: at pengebindingsloven bør udløbe den 31. december. Det eneste, vi kunne have opnået derved, var en udtalelse fra seddelbanken. Jeg mente, at en sådan udtalelse lige så godt kunne indhentes hos den kgl. bankkommissær, efter at seddelbanken havde haft repræsentantskabsmøde, og det er det, jeg har søgt at gøre. Iøvrigt skal det nu vise sig ved afstemningen, hvorledes stillingen i denne sag er i det høje ting. Vi har ordførernes ord for, hvordan partierne vil stemme, og jeg for mit vedkommende venter mig ikke mange overraskelser af det ærede medlems i og for sig stærke hældning henimod det synspunkt, jeg har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 91 stemmer mod 12.

Første næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget er dermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3801; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1578).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holmberg: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede, skal jeg på partiets vegne gøre et par bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Lovforslaget tilsigter at bringe reglerne i kommuneskattelovgivningens i overensstemmelse med de ændrede regler i statskattelovgivningens. Det gælder med hensyn til børnefradraget, som hæves med 100 kr., og ligeledes med hensyn til forhøjelse af aldersgrænsen fra 15 til 16 år for børn, som ikke har selvstændig indtægt. De i forslaget optagne regler om fradrag for hustrus indkomst ved selvstændig virksomhed er de samme som tidligere. Hvis statskattelovgivningens satser forhøjes, er der allerede hjemmel for, at også kommunerne foretager en forhøjelse af det børnefradrag, der skal gælde ved beregningen af kommuneskatten. Det samme gælder områdeinddelingen. Det gælder derimod ikke forhøjelsen af aldersgrænsen fra 15 til 16 år, men bestemmelse herom indeholdes altså i forslaget. Lovforslaget er, kan jeg sige, en næsten logisk følge af statsskattelovgivningens ændrede regler. Vi finder det rimeligt, at man på disse områder får ensartede regler for kommuneskat og statskat, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Aksel Møller: På mit partis vegne skal jeg anbefale, at man stemmer for dette lovforslag ved tredje behandling.

Aage Fogh: Også jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende lovforslag betyder en forbedring af børnefradragets bestemmelse, og endvidere kan det noteres som et fremskridt, at aldersgrænsen sættes op fra 15 til 16 år, selvom mit parti og jeg mener, at denne aldersgrænse burde være hævet endnu et par år. Det er jo i alle hjem med jævne indtægter en stor økonomisk belastning for for-